

رئالیست‌ها در غرقاب عشق

گردآوری و سرپرستی کاوه میرعباسی
ترجمه‌ی امیرحسین میرزائیان

انتشارات

کتاب‌سرای نیک

امید این که این منتقد بی‌نشان را بیابد پیام‌های بسیاری در مجله‌ی «گزت فرانسه» منتشر کرد و بدین ترتیب دوستی مکاتبه‌ای و عشق افلاطونی پانزده‌ساله‌ی او با کنتس اولین هانسکا آغاز شد. اولین اشراف‌زاده‌ای لهستانی و صاحب املاک وسیعی در کی‌یف بود. اولین در بالزاک روحیه‌ای مشابه عواطف و آرزوهای خود یافته بود، اما بالزاک پیش از آن که اولین را ببیند چنان شیدای او شده بود که او را به چشم زنی آرمانی می‌نگریست. بالزاک در نامه‌ای به یکی از دوستانش، اولین را «تنها زنی که دوستش می‌دارم» خوانده بود. بالزاک و اولین تقریباً هر روز با همدیگر مکاتبه داشتند.

مکاتبات آن‌ها حاکی از تعادلی جذاب از شور عشق و احساس مالکیت و گذشت آن‌ها نسبت به یکدیگر است. سرانجام در ۱۸۴۱ این دو عاشق شیدا فرصت یافتند عواطف خویش را ملموس‌تر دنبال کنند.

بالزاک برای نخستین بار اولین را در سن پترزبورگ در ۱۸۴۳ ملاقات کرد و او را به تمامی دلباخته‌ی خود ساخت. آن دو با هم به سفرهای بسیاری از جمله آلمان، بلژیک، ایتالیا و اوکراین رفتند. آن‌ها پس از گذراندن دشواری‌های اقتصادی، و ممانعت‌های خانوادگی سرانجام توانستند در ۱۴ مارس ۱۸۵۰ با همدیگر ازدواج کنند. در این سال‌ها، وضعیت سلامتی بالزاک وخیم بود و سفر ده‌ساعته‌ی آن‌ها از شهر اولین به کلیسای محل ازدواجشان باعث مشکلات قلبی شدیدتر بالزاک و ورم و از کارافتادگی پاهای اولین شد. در اواخر ماه آوریل همان سال، این تازه‌عروس و داماد به پاریس رفتند و

انوره دو بالزاک

(۱۷۹۹ - ۱۸۵۰)

انوره دو بالزاک رمان‌نویس و نمایشنامه‌نویس مشهور فرانسوی است. شاهکار او مجموعه داستان‌های کوتاه و رمان‌هایی است که با نام «کمدی انسانی» منتشر شده‌اند. نوشته‌های او آینه‌ی تمام‌نمایی از روزگار فرانسه پس از سقوط ناپلئون در ۱۸۱۵ است. بالزاک در آثارش سختی‌های زندگی‌اش را نیز بازتاب می‌دهد و از تجربیاتش نیز بهره می‌گیرد. او را به دلیل ارائه‌ی دقیق و آینه‌وارش از جزئیات جامعه‌ی روزگار خویش از بنیانگذاران رئالیسم در ادبیات اروپا برمی‌شمرند. شهرت بالزاک به خاطر شخصیت‌های چندلایه، پیچیده، از نظر اخلاقی مبهم و به تمامی انسان‌وار آثارش است. نوشته‌های او بر بسیاری از نویسندگان و فیلسوفان مشهور تأثیر گذاشته است. فیلم‌های بسیاری از آثار بالزاک ساخته شده و تا به امروز الهام‌بخش نویسندگان، کارگردانان و منتقدان زیادی بوده است.

بالزاک در فوریه‌ی ۱۸۳۲ نامه‌ای بدون آدرس از شهر اُدسای اوکراین دریافت کرد که تنها با نام «بیگانه» امضا شده بود و از اندوه بدینی، الحاد و دید منفی نسبت به زنان در رمان «چرم ساگری» او سخن می‌گفت. بالزاک به